

Barcelona	Edició vespre	2'50 ptes. mes
Barcelona	Edició matí	2'50 " "
Península		7'50 " trimestre
Amèrica i Filipines		8'50 " "
Unió postal		25 " "

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA
Carrer de Ferlandina 7, 9 i 11
(Prop de la Plaça dels Àngels)
Telèfon num 4396-A

ADMINISTRACIÓ
Rambla de St. Josep, 16, principal
Telèfon 184-A
Anuncis esquels comunicats
ireclams a preus de tarifa.

Any XXXVII.- N.º 9.852

Barcelona: Dimecres, 28 de desembre de 1927

Edició del matí

LA SENYORA

D.ª Maria dels Dolors Roca i Ferrer

ha mort el dia 26 de desembre
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. O. S.)

Els seus fills Joan Antoni Figueras i Roca (absent), pares Miquel Roca i Rodon i Maria dels Dolors Ferrer i Vallés, germans, germans polítics, oncles, nebots, cosins i les raons socials «Vicente Balanzó», «J. Tort Mensa» i «Hija de J. Ferrer y Mora», en innovar a llurs amistats aquesta dolorosa pèrdua, els preguen d'encomanar a Déu l'ànima de la difunta i de concórrer a la casa mortuòria, Rambla de Catalunya, 12, avui, dia 28, a dos quarts d'onze, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Anna i després al cementiri del S.-O.

L'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Il·lms. Srs Bisbes de Barcelona i Solsona s'han dignat concedir indulgències en la forma de costum.

Interessa als intel·lectuals

Concurs per a llançar la marca

"LAS CUATRO SOLERAS"

En suspens una ordre d'embarc del nostre vi «LAS CUATRO SOLERAS». L'habent-se de procedir a desmoltellar-lo, per ésser classe selecta i desconeguda, s'ha determinat situar petits dipòsits als establiments preferents, per a vendre les ampolles a la mitat del seu preu, o sia, Ptes. 8 cada una.

Per a generalitzar la venda de «LAS CUATRO SOLERAS» en tots els països de la manera que ho està el vi de la «lonja (esterilitzat Batallé)», ofrenem quatre mil pessetes al pensador que ens comuniqui per escrit, o de paraula, una idea genial i pràctica que faciliti la ràpida introducció de la marca i, demés, un exemplar comprat avui, de l'Enciclopèdia Espasa, a l'artista que sapiga en dissenyar un gràfic propi per anunciar en els periòdics «LAS CUATRO SOLERAS». Es determinarà l'adjudicació d'ambdós premis, si hi ha lloc a atorgar-los, el dia 31 de gener pròxim. Es pot concedir l'enciclopèdia a la idea, i les quatre mil pessetes al gràfic, segons resulti ponderable una o altra; però de cap manera es de cara d'estimular el pensador o l'artista en proporció a la utilitat que ens reporti aquesta espècie d'enquesta, de col·laboració. al desenvolupament de la riquesa vinícola patina.

Si s'esti'n deserts els premis el dia 31 de gener de 1928, es substarà el concurs el 31 de gener de 1929. — Bodegas Català.

Ha estat assistida al dispensari d'Hostafrancs. Presentava fortes contusions a diferents parts del cos

- Joies veritable ocasió

La velleja Josepa Ruiz i Vargas, de 75 anys, en passar pel carrer de Santa Clara s'ha entrebancat amb una xarxa de pescar i ha caigut.

El nen Manuel Soriano i Gurrea, de set anys, ha estat atropellat al carrer de Provença per un auto, el número del qual s'ignora.

- CALEFACCIO IDEAL

Estufa J. M. B.

El governador ha imposat una multa de 250 pessetes a Hermenegild Figueras, de Terrassa, per tinença il·lícita d'armes.

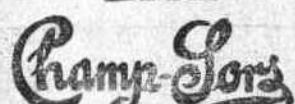
En baixar d'un tramvia Joaquim Verdader i Sclart, ha sofert petites lesions a les cames i braços, de pronòstic lleu.

- Articles per a viatge. - Pelajo, 5 f.º

Dos veïns de la Plaça Reial, agraiats del zel desplegat en els serveis que presta en aquella Plaça la guàrdia urbana han cursat, per conducte de la superintendència, la quantitat de 500 pessetes amb destinació a la Germania del dit cos.

- Paraigües Cardús

Demà, dijous, a les sis de la tarda, el distingit enginyer don Francisco Pastor donarà, al gran hall del Circ d'Episteme, una conferència il·lustrada amb projeccions fotogràfiques i cinematogràfiques, sobre el tema «Impressions d'un viatge al voltant del món», a la qual podran concórrer els socis amb llurs famílies, mitjançant invitacions que es facilitaran a l'esmentat Circ.

El millor elogi es compara-lo

Al carrer de Milton cantonada a la plaça de la Llibertat, un cavall ha mossegat la nena Carme Canals i Llovera, de 18 mesos.

Junta directiva, de la següent forma: President, Antoni Arisa Asmarats; secretari, Miquel Mauri Cortés; vice-secretari, Salvador Gibert; tresorer, Antoni Ibarz; vocal excursions, Serafi Puigdomènech; ídem laboratori, Bernat Jordà; adjunt, Pere Cussó.

Aquesta Agrupació, en innovar la renovació de junta i ensenya recordant que no és una més, sinó que fou la primera que es constituí a Catalunya amb fins de fomentar l'art fotogràfic, es complau d'oferir el seu desinteressat ajut a la premsa, entitats, seccions i interessats en el progrés d'aquest art.

- MAJESTIC HOTEL

Esmorzar, 8 ptes. - Dinar, 10 ptes. Servet a la carta. - Orquestra Salons especials per a Noces, Banquets i Festes. Aquest Hotel ha obtingut el PRIMER PREMI per la seva cuina selecta en el Concurs Culinari celebrat a l'Exposició Hoteleria.

La Junta de Govern de la Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona, que es preocupa sempre no solament del foment dels estalvis, sinó també del benestar moral i material dels seus imponents i empenyorants, en sessió celebrada dissabte passat acordà destinar 5.000 pessetes per a la instal·lació d'una sala amb deu llits que portaran el nom de la Institució donant a l'Hospital de l'Esperit Sant per a tuberculosos pobres.

El dia de Cap d'Any es farà la inauguració de les obres d'embelliment del temple parroquial de Sant Quirze de Terrassa que consisteixen en la restauració del cor, nou paviment en mosaic de l'església i sagristia i nou pintat i esmaltat de tota l'església. Amb aquest motiu el zelador rector d'aquell temple mossèn Salvador Ferran ha dirigit als seus feligresos una fervorosa allocució.

Religioses

Avui: Els Sants Innocents, màrtirs. Demà: Sants Tomàs Cantuariense, arquebisbe, i David, rei.

Quaranta hores. - Avui: A la parroquia de Sant Just. Hores d'exposició: De dos quarts de deu del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Cori de Maria. - Avui: Nostra Dona de la Misericòrdia, a la seva església. Demà: Nostra Dona de Maig, a Santa Anna.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. - Avui: Torn de la Corona d'Espines, a la seva capella, Escorial, 155 (irracia). Demà: Torn del Mont Calvari, a la mateixa capella.

Centre Parroquial de Sant Pere de les Puelles. - Com de consuetud la Junta Directiva fa saber que ajunegen vinent, a les vuit del matí, tindrà lloc en aquest Centre Parroquial la Comunió general reglamentària, i prega a tots els socis que hi assistixin per ésser un deure obligat pel Reglament de l'entitat.

-Església de la Mare de Déu de l'Ajuda. - Demà, a les vuit, els Dijous Eucarístics tindran la seva Comunió general reglamentària. A la tarda, de set a vuit, s'obren les portes de la festa del seu Patró Sant Joan Evangelista; farà el sòrmo el reverend F. Tomas de Barcelona.

-Santuari de l'Immaculat Cor de Maria (Arquebisbe P. Claret, 47). - Apostolat de l'Oraçió. - En acció de gràcies dels benefactors de Déu N. S. durant l'any, aquest Apostolat de l'Oraçió celebrarà solemnisssim triduum amb exposició, durant els dies 29, 30 i 31, a un quart de vuit del vespre. Predicarà el Rnd. P. Rincon C. M. F.

-Demà dijous, a les deu, a la capella de Religioses, Terelariet Carmelites Descalces del carrer de Montseny, 55, Gràcia, tindrà lloc la processió perpètua de les germanes Rainaldes de la Mare de Déu del Carme, i Virginia de l'Esperit Sant. La primera serà apadrinada pel senyor Josep Maria Salanovas i Na Marcelina Ramonacha de Salanovas; i la segona pel senyor Esteve Sala i Na Anna Soler de Sala.

Hi haurà missa cantada per l'Orfeó de Santa Lúcia, dirigit pel seu mestre senyor Barba. Serà celebrat el reverend Manuel Tola, vicerecretari de Cambra d'aquest Bisbat, assistit pels reverends Cristòfol Baquer i Jaume Agut, Pvres.

Actuarà de prest en la cerimònia mossèn Sebastià Vitor, capella de la Comunió, comissionat pel reverendissim prelat per aquest acte.

Dirigirà la paraula a les noves professes el reverend P. Anicet de la Sagrada Família, C. D.

A la tarda, a les cinc, al Col·legi de les dites Religioses, donarà un escolt concert l'Orfeó de Santa Lúcia de l'Asil Empar de cegues, dirigit també pel seu mestre senyor Barba, per a obsequiar les alumnes que han organitzat la tombola i les famílies que la visiten, a benefici de les missions que les esmentades Germanes sostenen al Golf d'Urabá (Colòmbia).

Bisbat

-El dia de Cap d'Any es farà la inauguració de les obres d'embelliment del temple parroquial de Sant Quirze de Terrassa que consisteixen en la restauració del cor, nou paviment en mosaic de l'església i sagristia i nou pintat i esmaltat de tota l'església. Amb aquest motiu el zelador rector d'aquell temple mossèn Salvador Ferran ha dirigit als seus feligresos una fervorosa allocució.

-Heu rebut el número d'«El Iris de Paz» corresponent a la present setmana amb un notable sumari.

-Avui no hi ha hagut despatx a les oficines d'aquest Palau Episcopal.

AVUI

S'HA POSAT A LA VENDA
EL NUMERO DEDICAT

A POBLET

DE LA CIUTAT & LA CASA

ADMINISTRACIÓ:

LLIBRERIA CATALONIA - Plaça Catalunya, 17

No perdeu moment en adquirir el vostre bitllet per a la més gran pel·lícula del món.

BEN-HUR

atreu tanta gent al

TIVOLI

(el saló de les grans exclusives)

que us exposeu a no trobar localitat en molts dies.

Avui i tots els dies Producció Metro-Goldwyn-Mayer

Necrològica

Ahir dimarts, al matí, a l'església de la Casa de Caritat, es va celebrar un Ofici de requiem pel bé de l'ànima del que fou el nostre benvolgut amic i entusiasta company En Pere Amig, i de Cabo.

Hi havia una nombrosa concurrència, entre la qual es destacaven moltes eminents personalitats amigues nostres. Als caps del dol hi havia els fills, gendre i germans.

A tots els reitorer el nostre condol i els desitgem molts anys de vida per acompanyar-los pregant a Déu per l'ànima del difunt, nostre benvolgut amic i company.

Obituari

ENTERRAMENTS

Per aquest matí hi ha assenyalats els següents:

Miquel Gil, 62 anys, casat, del carrer Cortines, 15, al Cementiri Nou. A les nou.

Concepció Pallardo, de 79 anys, vídua, del carrer Urgell, 64, al Cementiri Nou. A les deu.

Joan Morales, d'onze mesos, de la Carretera del Port, 457, al Cementiri Nou. A les vuit.

Maria Ruiz, de 69 anys, vídua, de la Riera de Sant Miquel, 31, al Cementiri Nou. A les onze.

Dejors Roca, de 27 anys, casada, de la Rambla de Catalunya, 12, al Cementiri Nou. A dos quarts de dotze.

Antònia Palafí, de 73 anys, vídua, de la Rambla de Santa Mònica, 24, al Cementiri Nou. A les onze.

Enric Palou, de 55 anys, casat, del Passeig del Born, 11, al Cementiri Nou. A les onze.

Maria Bober, de 35 anys, casada, de l'Hospital Clínic al Cementiri Nou. A les deu.

Ramon Mola, de 31 anys, de l'Hospital Clínic al Cementiri de les Cortes. A les deu.

Pere Sargatal, de 78 anys, vídu, del

Ara només necessito el llibre per als nois i les nenes

LAU - AL·CIA - CAVALLER - LA VOLTA AL MON EN VUITANTA DIES - VENTAFOLS - L'ILLA MISTERIOSA - AUCÀ DE LES BESTIES - ROSA I ANELL

Demaneu aquests llibres per tot arreu

Passeig de Sant Joan, 19, al Cementiri Nou. A les onze.

Maria Vilafranca, de 49 anys, vídua, del carrer Puigmarí, 14, al Cementiri Nou. A dos quarts d'onze.

Josep Cuarter, de 56 anys, casat, del carrer de la Fraternitat, 28, al Cementiri de Sant Gervasi. A les vuit.

Magi Maximília, de 74 anys, vídua, del carrer Rector Ubach, 15, al Cementiri Nou. A les onze.

Josep Cortés, de 40 anys, casat, del carrer Comtes Bell-lloch, 154, al Cementiri Nou. A les vuit.

Esperança Jurnó, de 91 anys, soltera, del carrer Castellnou, G., al Cementiri Vell. A dos quarts de deu.

Per aquesta tarda hi ha assenyalats els següents:

Simeó Pedrol, de 43 anys, casat, de l'Hospital Clínic, al cementiri Nou. A les tres.

Jaume Puigbertran, de 64 anys, ví-

FREIXENET

Cavas en Sadurn de Noya

Xampany d'alta qualitat

Despaitx Princesa, 20.

SANTAMARIA

Vissions de Catalunya

450 pessetes - Llibreria Verdagué

du, del carrer Pallars, 171, pral., al cementiri Nou. A les tres.

Baronessa Fiol, de 70 anys, casat, del carrer Escudellers, 31, segon, al cementiri Nou. A les tres.

Francisca Casades, de 52 anys, casada, del carrer Vidella, 16, tercer, al cementiri de Sant Andreu. A les dues.

Alfons Llobet, de 60 anys, casat, del carrer Entença, 79, tercer, al cementiri Nou. A les tres.

Josep Salas, de 64 anys, casat, del Passatge Santa Mònica, K. A les tres.

Josep Vives, de 60 anys, casat, del carrer Salinas, 2, baixos, al cementiri de les Glòries. A les tres.

Rosa Marín, de 64 anys, vidua, del carrer Bruniquer, 35, entresol, al cementiri Vell. A les tres.

Empar Pons, de 73 anys, vidua, del carrer Consell de Cent, 321, primer, al cementiri Nou. A les tres.

Eusebi Comella, de 75 anys, vidu, de l'Hospital Clínic al cementiri Nou. A les tres.

Jaume Amat, de 60 anys, casat, del carrer del Sità de 1714, 52, baixos, al cementiri de les Glòries. A les tres.

Francesca Casoliva, de 65 anys, casada, del carrer Copèrnic, 35, al cementiri Nou.

Joaquim Mollà, de 44 anys, casat, del carrer Margall, 32, tercer, al cementiri Nou. A les tres.

Apollonia González, de 53 anys, vidua, del carrer Bohigues, 19, al cementiri Nou. A les tres.

Ramona Elias, de 79 anys, vidua, del carrer Ordre, 48, baixos, al cementiri de Sant Andreu. A les quatre.

Antoni Magrinyà, de 37 anys, vidu, del carrer del Sità de 1714, 35, segon, al cementiri Nou. A les dues.

Miquel Torra i Aguilera, vidu, de Francesc Vidal i Solares, Mòri el 7 del corrent. Avui, a dos quarts d'onze, a la Casa de Caritat.

Albert Fontana Esteve, vidu de Maria Almada Dehums, Mòri el 22 del corrent. Demà, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Carme Artells i Avila, vidua de Joan Cisa i Manent, Mòri el 30 de desembre. Avui, a dos quarts d'onze, a Jesús de Gràcia.

Josep Masalleras i Ayala, Mòri el 28 de desembre de 1926. Avui, de deu a dotze, misses als Anghels.

Josep Agustí i Sanfeliu, Mòri el 26 de desembre de 1926. Avui, de deu a dotze, misses a la parroquia de Sarrià.

Anastasi Ballester Minguez, Mòri el 26 de desembre de 1927. Avui, misses a la Mercè, i de set a nou a la Concepció i a les parroquies de Terresvella i Sant Andreu de Llavaneres.

La declaració d'una mort és una declaració de fe, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

panya en la conversió del món, per una part, i per altra la visió de conjunt i sintètica de l'acció missionera de l'Església Catòlica a les nacions gentils.

Tercer.—La Comissió Executiva ha encarregat ja a especialistes en la matèria la confecció de mapes, estadístiques i gràfiques que amb insuperable diligència «revelaran» els intel·ligents la immensa acollida civilitzadora, cultural i religiosa, portada a cap pels nostres missioners a través de la història. A l'estranger, fins entre aquells qui es creuen assabentats, s'ignora en absolut que no hi ha nació que iguali Espanya, tant per la magnitud de les seves empreses apostoliques com per l'èxit incomparrable que s'hi ha assolit. L'Exposició ha de mostrar Espanya al lloc que li correspon.

Quart.—El Comitè executiu, delegat de l'Exposició de Montjuich ha aprovat ja els plans del magnífic Palau de les Missions, un veritable palau en tot el sentit de la paraula, tal com és mereix l'obra que ha d'albergar. Aviat començarà l'obra d'edificació.

Cinquè.—La traça d'organitzar en gran i a paratella l'Exposició Missional proument dita—una altra exposició d'objectes destinats a les missions (ornaments sagrats, objectes de culte, robes de tota classe, etc.), que abastessin les nostres missions de quant necessitin per a portar endavant els seus treballs. Així com és veu que l'Exposició Missional superi totes les que s'han efectuat, tret de la Vaticana de l'Any Sant, aquesta secundària destinarà la Comissió que tant pel valor dels objectes exposats, com pel seu nombre, es col·loqui en el primer lloc. Tota Espanya, per mitjà dels seus Col·legis, Associacions i Congregacions religioses ha de convertir-se en un immens rober i obrador missional. És la manera més adequada de correspondre a la missió i despeses que s'imposen a les missions per a cooperar a l'Exposició.

Sisè.—Es projecta igualment celebrar durant l'Exposició una sèrie de reunions o congressos de les obres pontificies missioneres. Amb aquesta ocasió acudirà a Barcelona gran nombre de prelatos i personalitats especialitzades en assumptes missioners per a fixar les normes d'una més perfecta organització de les dites obres a Espanya.

Per a més informacions i per a qualsevol altra participació en l'Exposició Missional, s'han de dirigir totes les comunicacions, consultes i sol·licituds en general a la Comissió Executiva de l'Exposició Missional, Palau Episcopal, Barcelona.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

Veient que el seu marit era mort, l'home quedà fins a la seva habitud, i li tapà el cap amb un mocador. Aconseguint fer-lo al llit i el tapà amb les flassades, com dormís. Abans de poder aixecar-lo fins al llit, quan tenia el cap sobre una cadira i en aixecar el cadàver pels peus, li calgué i aquest fou el soroll que sentiren els veïns.

Un cop aconseguit, per a dissimular el crim anà a la cuina i preparà el sopar, alegant que tenia mal de cap, dignu a la seva filla Paquita, que fou la primera que arribà a casa, que anés a la farmàcia a comprar algunast. Durant aquest temps l'home profità per acabar d'arranjant el cadàver.

Després de sopar i quan tots es retiraren a descansar, esperà la Josepa fins a dos quarts de cinc de la tarda i tota sola ligà el cadàver per la cintura i amb una flassada el baixà al replà de l'escala, on el diposità per a fer creure que es tractava d'una desgràcia.

Quan el veí trucà a la porta per a donar compte de la troballa del mort, la Josepa era al llit, i la primera d'assabentar-se'n fou la seva filla gran.

Acabada aquesta declaració, el jutge procedí a interrogar el fill Guillem, qui en el correu de Saragossa havia arribat a les set de la tarda.

Ignal que els altres, digué que ignorava absolutament el seu pare, i que havia estat morint-se per la seva mare, i que va créure com els altres germans, que el mòbil del crim havia estat el robari en la mateixa escala. Negà tota participació, per la seva part, en el crim.

Per ordre del jutge, el Guillem passà a comunicar a la premsa.

Es van pendre altres declaracions de diversos testimonis i pèrits, i el jutge ha estat treballant fins a dos quarts de tres de la matutina.

Diumenge, malgrat ésser Nadal, el jutge, el cap superior de policia, l'agent Ramon Argueta, qui des dels minims moments ha col·laborat eficaçment al descobriment del fet, es traslladaren a la casa on esdevingué el crim, i després de fer una nova inspecció ocular i reconstituïr el crim, després de la confessió de la Josepa.

L'objecte d'aquesta reconstitució fou veure si podia ésser que una sola persona, amb el temps que digué que hi havia estat, l'autora, realitzés totes aquestes operacions.

Després, el jutge es traslladà a la presó de dones i prengué nova declaració a la Josepa, la qual insistí que ella era l'autora i, afegeí que els seus fills ignoraven l'esdeveniment.

Explica la Josepa que després de treure el cadàver, rentà ella mateixa el matalàs que estava tacat de sang, i per fi manifestà que per temor que el jutge la declarés culpable al seu fill Guillem que moria a Saragossa per a recomanar-se una persona influent, per tal que no la molestés.

Dilluns al matí, el jutge es presentà a la presó per a practicar un acompanyament entre els germans i la mare, amb l'objecte d'afegir cert extorsió que semblen confusos.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

BLANCA SELVA

Sonates de Beethoven

explicades en vuit sessions
20 pessetes. Llibreria Verdagué

Concepció Pallardó

La prop d'una trentena d'anys que Concepció Pallardó va deixar de formar part de la companyia del Teatre Romea i avui encara el seu nom queda d'una popularitat. En efecte, l'actual generació no ha pogut aplaudir la notabilitat de la nostra, més el seu nom no li és desconegut. Es incorporat a la llista de noms gloriosos que van contribuir al desenvolupament del nostre teatre i que avui són encara records amb profunda simpatia i singular respecte.

Per això, amb tot i haver passat molts anys que Concepció Pallardó ha actuat solament en funcions soltes i ordinàries fora de Barcelona, en circular avui la notícia de la seva mort, tothom sap de qui es tracta. Tothom sap que Concepció Pallardó fou una actriu excel·lent que va donar amb les seves creacions moltes nits d'èxit al nostre teatre català.

La mort de Concepció Pallardó fou dilluns passat a les dues de la nit, després d'haver passat uns dies lleugerament indisposada. Concepció Pallardó comptava 79 anys d'edat. Per espai de molts anys, el seu nom fou unit amb els de la Parroquia, Clemente i Mercè Abella, dels més prestigiosos del nostre teatre.

Fora la majoria d'artistes del seu temps, havia començat a fer comèdia al Niu Guerrer. «Els antics guerrers» i altres teatres d'aficionats. Sense deixar de fer de modista, que era el seu ofici, va entrar a l'Òdeon, on es va revelar una excel·lent dama jove. Amb en Joaquim Garcia Parreno va fer a Roma la dama jove de «La farsa de la mort» i l'èxit obtingut va fer-la decidir d'entrar de ple al teatre. L'any 79 hi va incorporar definitivament i el seu nom figura a la llista d'artistes del teatre del carrer de l'Hospital.

Els anys de la seva actuació a Roma constituïren una sèrie de triomfs per a la nostra actriu. Sobre tot en la interpretació de les obres de Pitarra, Vidal i Valenciano. Conrad Roure i altres autors d'aquell temps. «El llibre de l'honor» i «El públic», tingueren amb Concepció Pallardó una interpretació genial.

Fou companya de treball de Teodor Bonaplata, Goula, Soler, Isern i altres actors emigrants. Ho fou també de Borras i amb qui havia treballat en els teatres de moltes poblacions catalanes.

En retirar-se del teatre es va casar amb l'apuntador de la companyia. En Comas, de Roma. Aquest també va deixar l'òfeli i va entrar d'empleat a l'Ajuntament. Visqué, per tant, molt temps retirats de l'escena, mes en temps vistes la seva situació econòmica gens fàlguera va obligar-la de nou a trepitjar els escenaris.

I va anar de poble en poble i de teatre en teatre representant comèdies. Fa cinc anys, i precisament el dia de Nadal, havia d'anar a Sant Vicenç dels Horts, a representar «La creu de la Mada». I quan es disposava a anar-hi, va caure i es va trencar una cama. Maria Morera, la nostra actriu eminent, que als seus meritis d'artista unia els d'esser una bona companya, va anar a substituir-la. Maria Morera, des del Romea on treballava en el primer acte dels «Pastoretas», va anar a Sant Vicenç dels Horts a fer la popular comèdia de Frederic Soler.

Des d'aleshores, Concepció Pallardó ha treballat molt poc. La darrera vegada que es va presentar davant del públic fou el dia 4 de setembre d'aquest any, a la vila d'Hostalric, on representà amb una colla d'aficionats, en el Teatre Jardí, «El ferrer de tall».

Fora la festa d'homenatge a Concepció Pallardó, que honora els seus poemes i els seus versos, l'actriu va prendre com a tema, definitivament del públic i fent veritables esforços va mostrar encara tot el seu art exquisit. Els metges però, hagueren de donar-li algunes injeccions. Des d'aquell dia no va fer més comèdia.

Diguem encara, d'aquesta primera

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia. La mort és un fet que no pot ser negat, i per tant, no pot ser objecte de denúncia.

Conseqüències de la moda

—Heu's aquí un esport del nostre temps que s'haurà perdut: la clàssica estirada de monyos.

L'Ajuntament

La sessió de la C. M. P.

Quan presideix el senyor Ponsó, la sessió de la C. M. P. acaba més d'hora. Així va passar amb la d'ahir. Entre altres acords es prengueren els següents:

Expedientar l'agent d'arbitris Ambrós Cantarí Vinagre.

Demanar a l'Acadèmia de Bones Lletres l'escut de Barcelona de 1647. Gastar 935/55 pessetes per al Parc de Martorelles.

Nomenar metge sanitari de l'Institut Municipal d'Hygiene, amb 4.020 pessetes anuals, el senyor Lluís Trías de Bes.

Adquirir per a l'Escola de Música un piano de 14.500 pessetes, dos pianos de 16.000, una arpa de 4.500 pessetes i autoritzar l'adquisició de dos pianos més.

Prorrogar per un any el contracte de conservació dels llums amb l'electricista Catalana.

Disposar a la Caixa de la Compagnia de M. S. A. 177.823/75 pessetes per a l'execució de les obres del pont del carrer dels Almogàvers.

Denegar l'excursió sol·licitada a l'Orto de Sans i a l'Orto de Gracien referent a l'impost de cascos i circuits de recer i fer-los pagar per l'esmentat concepte, a cada un, 600 pessetes anuals.

Constituir les juntes de propietaris per pagar els asfaltats dels carrers de Vallbona, Verdader i Calles, Bonacosta, Sant Andreu i Petxina.

Desestimar el recurs presentat pel senyor Joan Tort i Almirall per les obres del carril del carrer de Palermes.

Desestimar l'instància dels veïns de la Rambla i de la Cambra Mercantil sol·licitant exempció dels drets de reforma de les façanes en atenció als perjudicis ocasionats per les obres d'aquests últims temps.

El senyor Guàrdia i companys feliciten l'alcalde.

Per a felicitar l'alcalde amb motiu de les festes de Nadal, dil·luns estiguera a l'alcalde la Junta de la Joventut d'Unió Patriòtica presidida pel senyor Antoni de Cuyàs, regidor jurat substitut de Les Coris, Sarrià i Sant Gervasi.

La Gasetta Municipal

La Gasetta Municipal, que s'està reimpunt, publica, entre altres interessants disposicions, les ordenances municipals en la part relativa a obres particulars, tal com ha quedat redactada en virtut de les últimes modificacions introduïdes.

L'ex-alcalde de Manilla

Per a complementar el senyor alcalde a dir va estar a l'alcalde el senyor ex-alcalde de la ciutat de Manilla, don Miquel Romáñez.

Els vocals de torn del Museu

Aquesta setmana exercirà el càrrec de vocal de torn, de la Junta de Museus, el senyor Manuel Vega i March.

Prolongació d'un carrer

Hi ha espatat al públic, pel termini de vint dies, el projecte de prolongació dels carrers del Renaixement, Trovador i Primavera, fins al de Sant Quintí, formulat per l'arquitecte dels serveis tècnics, senyor Pere Benavent.

La qüestió de la plus value

Ha estat acordat que es trameti a la Comissió Municipal Permanent per nota del Registre, una relació detallada dels recursos, tant guanyats com perduts, interposats amb motiu de l'aplicació de l'impost de plus value.

Més obres de foradada a les obres del carril de Sarrià

Ha estat aprovada una proposta del senyor Joaquim Llanós, interessant que, en vista de l'ordenament per la segona divisió de ferrocarrils, el comunicació de data 23 de maig últim, perquè es presentés el projecte d'aferrar i el dels revestiments necessaris perquè quedés el tot assegurat que no es produïssin esclavissaments durant la via durant les obres, i d'acord endavant, en l'explicació en trinxera del ferrocarril del carrer de Balma, entre els carrers de Latorja i Muntaner, i resultant de l'informe emès i projectes formulats pel director general dels serveis tècnics, que la solució de treballar el ferrocarril en trinxera és més cara que la de construir-lo en foradada, amb l'avantatge, a més, sobre aquella, de no inutilitzar com a carrer l'actual explanació del ferrocarril, s'adoptà la solució de construir en foradada el trajecte indicat, i a aquest efecte, s'aprovà el projecte formulat per la Direcció general dels serveis tècnics, com a més, l'encarregament amb la supressió del pas a nivell del carrer de Pi i Margall, i que el major cost sobre el projecte anteriorment aprovat, de 1.817.321/39 pessetes, s'a-

De les terres catalanes

LLEIDA

Llibre detingut

Ha estat detingut a Os de Balaguer el llibre de presidi Antoni Calvet, com autor del robatori d'una mulla propietat del fraicant Antoni Rocafor, veí de Gerri de la Sal.

Altres noves

A la junta directiva celebrada abans d'ahir a la tarda al Casino Principal, fou elegit president del dit centre el catedràtic jubilat d'aquest Institut oficial de segon ensenyament, senyor Pere Fortes i Bardal.

Ais restants càrrecs de la junta directiva continuaran les mateixes persones que els exercien.

També hi hagué eleccions per a nomenar president del Circol Mercantil i Industrial no obtingué el nombre de vots que calien per a ésser proclamat.

Na Maria Teresa de los Arroyos, ha estat nomenada professora de llavors i d'economia domèstica d'aquesta Escola Normal de Mestresses.

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Espanya a les set hores del dia 27 de desembre de 1927

Entre Balears i Còrsega, s'ha format una depressió baromètrica que pertorba el temps a Itàlia, sud de França, costa catalana i Algèria on abunden les boires i es registren alguns plujes.

Al mar del Nord, Anglaterra i Països Baixos, s'ha establert un corrent de vents forts i freds del Nord Est, i es registren nevades pel Sud d'Anglaterra, a Alemanya i a Bèlgica.

A la nostra Península, llevat de Cantàbria i Catalunya, el temps és bo, amb el clar o semicobert.

Estat del temps a Catalunya a les vuit hores:

Domina per tot el país temps variable, però per la província de Tarragona i Sud de la de Lleida el cel és clar.

A la Vall de Ribes i a la costa de Llevant, es registren lleugers plujes.

Durant les últimes 24 hores hi ha hagut tempestes per Girona, en la qual ciutat caigueren 9 litres de pluja per metre quadrat.

Les temperatures mínimes d'aquesta matutina són de 3 graus sota zero al llac Estang i de 3 graus sota 0 a Capella.

TARRAGONA

Oaiguda casual

En sortir dilluns passat del Teatre Principal, la senyoreta Mercè Aguilera i Solsona, caigué i es trenca una cama.

Neorològica

Ahir, a la tarda, a Montblanch, va tenir lloc l'acte de l'enterrament del patri d'aquella vila Joan Serret, qui morí abans d'ahir després d'una rapidíssima malaltia.

Moviment del port

Entrades: els vapors «Glovinexa», procedent de Casablanca; «Jorge Juan», de Palma, tots dos amb carregament general.

Sortides: els vapors «Jordi Ripa», cap a Certe, amb vi; «Jorge Juan», cap a Palma, amb carregament general.

Altres noves

El governador civil ha imposat multes de 15 pessetes a Ramon Vidal i a Marian Miró perquè tanyaven al teatre.

—Han estat nomenats: l'advocat Jaume Foraster i Aldamar, jutge municipal; Josep Macià i Pérez, suplent; Josep Xarín i Moragas, fiscal; Eduard Medina i Virgili, suplents.

Granollers

Les festes de Nadal

La nit de Nadal a l'església dels Parets Menors Conventuals residents a la nostra ciutat, així com a la de les Germanes Carmelites, tingué lloc la tradicional «Missa del Gall». S'omplí de gom a gom amb assistents, i foren molts els assistents que s'acostaren a la Sagrada Taula a rebre el Pa dels Àngels; acabada la missa tingué lloc l'obertura de la visita als pessebrs muntats als dos convents.

A la parroquia, la missa del Gall no fou fins a les sis del matí. A les deu, el solemne ofici fou cantat per l'Orfèu Granollerí, que també ho feu el dia de Sant Esteve, patró de la nostra ciutat. El sermó d'aquest dia anà a càrrec del reverend Dr. Joan Tusquets, catedràtic del Seminari de Barcelona.

Durant aquests dos dies «Joventut Artística», del Centre Catòlic, ha posat en escena «Els pastorets», de Josep M. Folch i Torres. El públic que omplia la sala, ha estat molt elogiós pel treball d'aquests joves, que aprofitant les hores que els seus conculatons dediquen a l'esport o a les converses de cafè, es dediquen a l'art de l'escena.

«Lluquet» i «Rovelló» han estat molt celebrats, la presentació escènica ha ajudat a que l'èxit fos més gran, els dos joves de l'«Annunziata» i l'«Apoteosis» han estat molt aplaudits, han estat largament aplaudits. Hom ha felicitat els escenògrafs barcelonins senyors Pou i Sunyer pels sumptuosos i encertats decorats que han pintat expressament per les esmentades representacions.

Casaments

A l'església parroquial de Sant Jaume, de Barcelona, ha contractat matrimoni la simpàtica Srta. granollerina Maria Coll i Milà amb el jove Peladi Arderius. També a la nostra església parroquial s'ha casat la senyoreta Na Angelina Carrera, filla del metge Dr. Ermengol Carrera, amb el jove veridari En Joan Biera. Després d'ambdues parelles, que han sortit en viatge de noces, una llarga lluna de mel.

Consell Directiu

El Consell Directiu del benemèrit Orfèu Granollerí ha quedat constituït de la següent manera: President, Delfí Sirvent; vice-president, Felicitat Salvat; secretari, Ferran Salameu; caixer, J. Oliveras; comptador, Jaume Cunill; arxiver, Josep Aizarna; vocals, E. Argelí, Josep Sala, F. Exarnis i Marian Batallier.

A la festa

Les diferents fabriques que en dies festius treballaven, com saben els nostres lectors que succeï el dia de la Puríssima, han conegut festa, però recuperant les hores perdudes, el dia de Sant Esteve, patró de la ciutat.

Vallès

SANT QUIRZE DE TERRASSA. — El dia primer del propiament mes de gener se celebraran grans festes amb motiu d'inaugurar-se les obres de reforma d'aquest temple parroquial.

«Els actes religiosos seran els següents:

A les set: Missa matutina de Comunió general amb plàtica de preparació.

A les deu: Missa major cantada amb sacerdots i ministres assistents. Per escollida capella serà cantat l'ofici amb acompanyament d'harmonia i altres instruments de corda i dirà el sermó de circumstàncies el propi senyor rector.

A les onze: Consagració de la parroquia al Sacratíssim Cor de Crist Rei Solemne «Te Deum». Benedicció eucarística i himne de germanor cantat pel poble.

Pla de Llobregat

SANT VICENS DELS HORTS.—Des d'alguns anys, s'ha tornat a dir la missa del Gall a la parroquia d'aquesta vila, organitzada per la Congregació d'Exercitants. Ha estat tant ben acollida, que hi havia tanta gent, que fou difícil aconseguir els altres.

Un gran nombre, davant la impossibilitat d'entrar-se a l'església, hagueren de tornar-se.

Veritablement, resulta una festa memorable per tots. Ja molt abans de les matines s'havia emplenat de gom a gom de fidels que, preparats per llur confessió, dallen per nodrir-se l'ànima amb el Pa de l'Eucaristia.

El temps no pogué ésser més bonic, i a quant als espectacles, arreu hi hagueren grans programes de cinema a les tardes, i balls d'orquestra lluminosos, a la nit. Però al Centre Catòlic no l'èpica res de tot això, puix amb pessebra, fou qui eclipsa els altres.

MARTORELL.—Martorell celebrà la festa doble del matrimoni dels germans Domènec (Josep i Francesc), que s'han unit, respectivament, amb les senyoretes Montserrat Civil i Maria Valls, filla, aquest, del conegut propietari i ex-alcalde d'aquesta vila, senyor Francesc Valls.

Per tractar-se dels fills de Josep Domènec, cap de l'estol regionalista, qui havent començat un comerç i una indústria rudimentària, va arribar a aconseguir ésser una de les potències comercials i industrials que han posat més amunt el prestigi d'aquesta comarca, i malauradament mort fa poc temps en ple dels seus facultats, la vila de Martorell s'ha associat a la festa dels seus descendents que han sabut continuar l'obra de l'obra de llur pare, sinó engrandir-la i portar-la a l'esplendor que ell havia somniat.

No cal dir que la cerimònia que es celebrà a la capella del Sagratament d'aquesta parroquia, enaltida per la plúvia fervorosa del reverend senyor rector de Caldes, qui uní els contractes, i que acabà amb un esplèndid banquet de més de dues-centes persones, al domicili dels germans Domènec, presidit pels quatre nívols, acompanyat en la presidència per l'arxiprest d'aquesta parroquia, doctor Joan Llobert i l'esmentat senyor rector de Caldes, ha demostrat la simpatia que la vila de Martorell i altres pobles d'aquesta comarca tenen per la família Domènec.

Les dues parelles sortiren el mateix dia a fer llur viatge de noces a l'estranger.

Desitgem que la felicitat dels nous matrimonis vagi continuant al bell mig de tota mena de prosperitat.

DEMA: EL TURBO per JOAN SANTAMARIA

LA CIENCIA I LA POLITICA per STANLEY BALDWIN

Primer Ministre de la Gran Bretanya.

DIVENDRES: LES NACIONES I LA RIQUESA per CALVIN COOLIDGE

President dels Estats d'Amèrica.

AVIAT: DE CESAR A MUSSOLINI per G. BERNARD SHAW

L'EVOLUCIO DE LA MARINA MERCANT NORD-AMERICANA per CURTIS D. WILBUR

Ministre de Marina dels Estats Units.

GIRONA

Per a l'ermita de Santa Lúcia

La recopilació entre els veïns de La Bisbal, per a les obres de reparació de l'ermita de Santa Lúcia, puja a la suma de 1.500 pessetes.

Una moto abandonada

A la casa de pagès coneguda per Carlella Nou, enclavada al terme uns desconeguts van portar-hi la motocicleta número 883 B, de la marca «The Branibury», i deixaren encarragat que la guardessin.

Com que, a hores d'ara, encara ningú no ha passat a recollir-la, la guàrdia civil fa esbrinaments per saber els mòbils que van induir als dits individus a desfer-se d'aquella màquina.

Altres noves

En virtut de concurs, ha estat nomenada mestressa de l'escola municipal de Blanes, Josepa O. Anguera.

—Havent-se comprovat dos casos de ràbia canina al terme municipal de Llagostera, s'ha declarat oficialment en estat d'infecció aquell terme.

—Han estat atorgades, per durant vint anys, les exclusives per al transport de viatgers, d'equipatges i de la correspondència pública, a Josep Brunet i Palou, entre Roses i l'estació de Vilajuhí; a la societat A. Ribot, Font i Artigas, entre Palafrugell i Bagur, per Begonys; i a Josep Gregori i Soler, entre Figueres i Cadagós.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

—Aquesta comandància de carrabassers convoca un concurs entre els propietaris de cases de Puigcerdà per a l'allotjament de les forces del dit cos en aquella vila.

CARNET DE L'ESTUDIANT

EL TEXT UNIC

III

Tractarem, fa pocs dies, de l'article que Antoni Galdino Manrique publicà sota aquest títol en la revista «Horizontes», de Valladolid. Ja varem notar la conveniència que el llibre de text i l'explicació vagin d'acord i ferint-nos sempre a l'ensenyament superior, puix en aquests és completament inadmissible el text únic i acabarem esmentant que moltes vegades és completament impossible als professors del Segon ensenyament donar un llibre de text propi. Les raons — diu Galdino — són ja esmentades, les científiques, la pedagògica, és pregunta: amb el text únic s'evitaria, així, l'aconsegüència de les finalitats que els seus defensors annuncien?

Creu que no. Alguns fins en particular si que es poden aconseguir: la baratura, puix poc ha de costar a l'Estat el vendre el llibre elegit a text, a un preu modic, recarregant poc sobre el preu de cost; però per la seva venda que hi hauria seria impossible aquesta baratura. La bona didàctica, la moral, la pedagògica, la tipogràfica, el disseny, també, tota vegada que el text seria elegit, entre els presentats a concurs, per un tribunal d'experts.

Passa l'artífici a demostrar que el text únic no pot ésser la solució als actuals problemes de l'ensenyament.

En primer lloc, aquesta mesura antieconòmica a exiliar els textos dolents i cars del Batxillerat, però no seria possible mentre els exàmens estiguessin a càrrec dels professors oficials. Per a explicar el text vull dir els apunts, i per als exàmens hauran de comprar-los i en lloc d'haver-hi un sol llibre de text, n'hauran de comprar dos, un de barat i un altre de car, de bon l'ú. Deu sap com l'altre. Encara que el professor se l'prohibeix donar apunts, observi Galdino Manrique, també amb la prohibició assenyalar el text, i tots sabem el que passava. Això a part que ningú no podrà prohibir a un professor que publicui un llibre, i havent d'examinar ell, ja s'encarregarà els alumnes de comprar-lo.

Encara que es suprimeixi l'examen del Batxillerat, o que se'l faci independent del professorat oficial, el text únic, puix mata l'ideal pedagògic de cada professor explicat el seu text o identitats que en el possible es troben almenys amb la idea del professor.

A més, és inútil i perjudicial aquest intervencionisme de l'Estat revisant el fons científic dels llibres i fixant-los preu. El que cal és de competència de l'Estat és vetllar—diu Galdino—que no s'ensenyi res contra la Religió, la Moral i la Pàtria. Creu l'artífici que donant un decret prohibitista greus penes atacar la Religió, la Moral o la Pàtria, i castigant sense contemplacions el primer qui ho infringeix, n'hi hauria prou.

I acabeu dient que la solució més acceptable compr. Programa Unit, Text lliure, i Examen d'Estat; aquesta manera ningú no es veuria obligat a comprar textos dolents i cars, i si ningú no els compra, ningú no els imprimirà, i amb la llibre competència, forçosament serien més barats els llibres de text.

AQUEST NUMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL.

COMENTARIS DEL DIA

ALTRA VOLTA El diari madrileny insisteix en la seva doble dèria d'atacar ens la indústria i la cultura catalanes. Com a prezel·laria. Com a excusa per al segon atac, cerca la recent Exposició del Llibre Català a Madrid.

El seu article *La cultura i la llengua catalana* és un exemple dels nostres lectors. No volem privar de produir la seva lectura i el copiem a continuació:

«El órgano de los *pringats* — hemos nombrado a LA VEU DE CATALUNYA — arremete contra A B C porque hemos escrito que la cultura catalana debería expresarse en español, como se expresa la de las demás regiones de España.

Es antigua política de los *pringats* el afirmar que el que no piensa o procede como ellos es enemigo de Cataluña. Por tan probados medios consiguen ejercer coacción sobre muchos catalanes que, sintiendo por su tierra el justificado amor que sienten por la suya aragonesa, asturiana, andaluza, castellana y demás nacionales, no olvidan que es la madre España la Patria de todos.

Si LA VEU DE CATALUNYA no fuese un periódico de escasos lectores — la inmensa mayoría de los barceloneses prefieren los diarios escritos en español — nos preocuparían sus insidiosas campañas; pero como se ha dado el caso que LA VEU afirma, que nuestros lectores vuelvan a leer lo que escribimos sobre la Exposición del Libro Catalán.

LA VEU reproduceix el que digué aleshores i que ja coneixen els nostres lectors, perquè ho copiarem textualment, i afegim:

«Y finalmente es LA VEU, no nosotros, quien tergiversa lo dicho por un conocido escritor catalán — Gaziol, en EL SOL — que es como sigue:

«Cada diez años, desde ha medio siglo — la lengua catalana — muda de piel como las serpientes, y cambia de sintaxis, de ortografía y hasta de léxico. Las obras literarias catalanas envejecen como esos casos raros de hombres que se acuestan con el cabello negro y al despertar se lo encuentran cano. Si esta Exposición, en vez de limitarla a los últimos veinticinco años, se hubiera tomado de más lejos, en ella habríais visto tres o cuatro lenguas, media docena de sintaxis y doscientas ortografías distintas.»

ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL. AQUEST NUMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA

BUTLLETI INTERNACIONAL

27 de desembre de 1927

LA MORT Els nostres lectors ja saben que la nit de disabte a diumenge morí sobtadament a Niça, a casa d'un amic, el famós ex-ministre rus d'Afers Estrangers Sazonov, una de les figures més complexes de les darreries del tsarisme.

Sazonov es trobà en mig de la gran catàstrofe de 1914, que el seu antecessor Isvolski no havia sabut preveure. Una gran part de l'opinió liberal europea creu avui que Isvolski i Sazonov no poden eludir davant la història llur responsabilitat en els orígens de la guerra, que comparteixen amb Arental i altres homes polítics, austríacs i hongaresos principalment.

Isvolski passà a l'ambaixada de París quan Sazonov el substituï en el ministeri d'Afers Estrangers. A París conegué l'ambaixador italià Tittoni. I de París estant, Isvolski dirigí encara la política exterior de Rússia, d'acord, almenys oficial, amb Sazonov. De totes aquelles combinacions diplomàtiques sortiren primerament la guerra italo-turca, després la coalició balcànica, origen d'altres dues guerres. I les dues guerres balcàniques prepararen i feren inevitable la gran conflagració europea.

Cal reconèixer que Sazonov no preveia el que havia de passar. Després de les dues guerres balcàniques, aspirava a gaudir d'un període de pau. Sazonov no s'oposava a satisfer les aspiracions alemanyes en el punt concret del ferrocarril de Bagdad. Però, després de la tragèdia de Sarajevo i de l'ultimàtum d'Àustria a Sèrbia, la catàstrofe fou inevitable.

Tot el que succeí després roman en la memòria de tothom. Es la història contemporània d'Europa. Com pel juliol de 1914 sorprengué a Sazonov la guerra europea, pel febrer de 1917 el sorprengué la revolució russa. Evidentment, la previsió no fou la primera virtut política del darrer ministre d'Afers Estrangers del règim tsarista.

Els aliats no poden oblidar que sacrificà el seu país per l'aliança a la gran entesa franco-britànica-russa. Els diaris de Londres i París, amb certes reserves, elogiaven la seva constància i la seva fidelitat. Però és evident que no pogué evitar ni la derrota dels exèrcits russos ni la caiguda del règim.

Les dues revolucions russes, la de Kerenski i la de Lenin, judicaren durament l'obra de Sazonov. Kerenski volgué encara continuar l'entesa amb la Gran Bretanya i França. Aquesta fou una de les causes del seu fracàs. Lenin trencà l'entesa i pactà immediatament la pau. Sazonov hagué de fugir de Rússia i ha viscut aquests deu anys en l'exili, servint una actitud digna i defensant sempre la memòria del darrer Tsar, el seu senyor.

AQUEST NUMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL.

NOTICIARI D'ART

A les Galeries Arenas serà inaugurada el 31 d'aquest mes una exposició d'aquarel·les de la notable artista senyoreta Carme Barnadas.

A la Sala Parés hi ha actualment certes exposicions pòstumes de Maria Llavenera, Francesc Gimeno i la de l'artista senyor Monedrà, organitzada aquesta darrera per la Junta de Museus.

Feliu Elies ha escrit la monografia del pintor Monedrà, editada en mag-

nífic volum Rafael Benet ha redactat les notes biogràfiques i crítiques del pintor Llavenera, publicades en la fulla que editen mensualment els establiments Maragall. També el nostre crític d'art ha estat encarregat de l'estudi sobre la personalitat de Francesc Gimeno, part del qual serà llegit demà dijous, a les set de la tarda, en la Sala Parés.

El pròxim dissabte, dia 31, es clausurarà l'exposició de Marian Llavenera.

En Francesc Guinart i En Juli Borrell exhibeixen pintures a les Galeries Lletanès.

De la bèstia a l'home El doctor Bellido diu...

(a propòsit dels tractaments del Dr. Voronoff)

Voleu trobar el doctor Jesús M. Bellido? A l'Institut de Fisiologia el trobareu, instal·lat en una de les dependències de l'Hospital Clínic. Allí ens adreçem, i bon punt arribats i anunciats, no triga a comparèixer el savi professor, abilitat de la seva brava llarga d'operacions i estudis en medicina i en «anima vili», amb la seva fag barbuda de lleó d'un convent imaginari.

De l'article del doctor Voronoff — li diem — publicat en el nostre diari el dia 13 de desembre, ha pervenut aquest bé de Déu de declaracions que vos heuen llegides. Voldreu, vos, dir-nos en quècomt us interessa el tema?

— Sí, m'interessa i m'ha preocupat de molts anys. A l'Institut de Fisiologia ha estat recollida gairebé tota la bibliografia; i la referent a la qüestió de la vellesa i el rejuveniment, com la relativa a les modernes experiències sobre el determinisme estratègic, que avui és vol relacionar estratègicament amb la primera. Les publicacions de Voronoff, les tenim, naturalment, malgrat llur altre d'«experimenta ad usum delphini»: no hi manquem tampoc les de Steinhilber, Jaworski, ni de segadors i comentaristes dels uns i dels altres. Varem conèixer personalment el doctor Voronoff, en ocasió d'unes conferències que feu a Barcelona, a la Facultat, i d'una demostració experimental feta a la sala de cursos pràctics del nostre Institut.

Aleshores hom intentà el rejuveniment d'un mullot, portat de l'escorxador de Sarrià. Per cert, que no va haver-hi manera de saber quin mullot dels dos que hom portà al laboratori era el vell, i quin el jove, i es féu l'empelt gairebé a cara o creu. I empetellat i el fornidor de l'empelt tornaren als pocs dies a l'escorxador; i arribaren després als estomacs dels sarrianencs; perquè el carnissier no consentí que fossin restants a les gèbies del nostre Institut per a ésser sotmesos a observacions. He vist després a Voronoff a París, a Edimburg i fa un any a Estocolm i a Oslo, on es manifestà molt indignat amb els fisiòlegs americans, que l'acompanyaren fortament en una de les sessions del darrer Congrés de Fisiologia.

Ja sabem que la qüestió no era, entre els especialistes, nova a Barcelona.

— No; entre els especialistes, no. I és un greu que no hi pugui dir ara la seva el malagranat doctor Josep Blanc i Benet, el qual, en una discussió que tinguérem en una Acadèmia barcelonina, l'any 1921, assolí de formular, en unes conclusions que foren publicades, un criteri mèdic moral alhora, sobre tan delicada qüestió. Jo us trameté el periòdic que les publicà, i us recomano que en feu un extracte, que serà de gran valia per escatir el cantó moral de l'afar. El doctor Blanc enfocava les qüestions de moral mèdic amb un criteri equilibrat, mèdic i ètic, sabia meditar largament abans de llançar-se a formular conclusions, i si ca-

lia consultava a biòlegs i a moralistes. Uns i altres tenien en gran estima les seves opinions.

— Particularment per qui ara us ve a molestar, el nom del doctor Blanc i Benet és un d'aquells noms més profundament venerats i estimats. Però, diu, diu: «Personalment, ultra la discussió amb el doctor Blanc, tinguda en 1921, veig reduir el mateix afar, en ocasió de la meua entrada a la Reial Acadèmia de Medicina, un discurs, llegit i publicat en 1923, que fou contestat per En Pi i Suñer. Actualment, En Pi i Suñer i jo, tenim en preparació una monografia sobre el mateix assumpte, que serà publicada pel benemèrit editor de la Col·lecció Arxau de Vilanova, En Juan Aguado. La part biològica i mèdica de la qüestió hi serà tractada amb certa amplitud, i procurarem complir el deure envers els nostres lectors de no deixar-los emportar per apassionaments en cap sentit. Hi estudiarem la mort, la veia i les nostres hipòtesis de rejuveniment, i començarem que podem dir-hi moltes més coses que en un interdiu.

— Però, mentre tant, no ens feu esperar. Què us sembla, concretament, el que el doctor Voronoff publicava al nostre diari?

— Crec que el doctor Voronoff és injust quan es queixa, en l'article publicat a LA VEU DE CATALUNYA, de l'escèpticisme amb què són acollides les descobertes científiques. Molt al contrari, hi ha excessiva credulitat, sobretot quan el savi que publica les seves recerques promet allò que el públic més desitja, com és el guarniment de les malalties més rebels a tota terapèutica, el rejuveniment, i altres coses semblants. Jo em recordo de la multitud que va envair el nostre Institut aleshores de la demostració de Voronoff, amb quin atenció seguia el parlament que precedia la demostració, i amb quant de fervor aplaudí en acabar.

— És el prestigi de les meravelles de la ciència?

— Meravelles de la ciència... Veleu, per mi, parlar de meravelles de la ciència és un contrasentit. Ciència és previsió, i no cap altra cosa. La ciència tendeix al domini i a la racionalització de la natura. Els més grans descobriments han estat el resultat de molts treballs anteriors, han estat assolits a fora de treball, poques voltes per atzar. La insulina, que el doctor Voronoff retreu com a model, fou prevista d'antu de l'any 1880. La radio estava en gestació des de finals del segle XIX. La ciència no fa miracles: tot simplement, treballa i s'esforça a assolir resultats cada volta més generals, partint de fets concrets i d'hipòtesis que representen solament una petita part de la veritat.

— I, allò que en podríem dir «cientificament», què us semblen les coses del doctor Voronoff?

— Tècnicament, és interessant en els treballs de Voronoff l'aportació que

representen a la solució del problema dels empelts heteroplàstics. Un empelt d'un òrgan té tant més probabilitat de reeixir quan més pròxim en parentiu són l'individu que rep l'empelt i el que el forneix. Els empelts autoplàstics, tret dels mateixos éssers empetats, reeixen fàcilment. Els homoplàstics, tret d'un individu de la mateixa espècie animal, ja no són tan segurs. Els heteroplàstics, d'espècies animal diferent, com ho són per a l'home els procedents dels simis antropoides, és opinió general que no prenen, que són reabsorbibles. El temps que trigarà a completar-se la reabsorció, els efectes que el teixit transplantat podrà provocar mentre subsisteixi, poden variar moltíssim. Segurament el dia en què, com ha estat assolit ja per a la insulina, la tiroxina, l'adrenalina i la paratrina, ens sien conegudes totes les hormones de les glàndules de secreció interna, i puguem isolar-les i administrar-les convenientment, i també preparar-les per síntesi química, ningú no parlarà d'empelts heteroplàstics. L'esdevinidor de la medicina està en la química, no en la cirurgia glandular.

— És a dir: de la bèstia a l'home...? — La similitud biològica dels simis antropoides amb els homes no és, probablement, tan profunda com hom vol fer creure. Que consti que ens referim a la similitud biològica actual, no a les qüestions de descendència, punt en el qual no volem entrar. La prova suprema del parentiu de les races i les espècies, el mestissatge i la hibridació, no ha estat donada entre homes i simis superiors. Ni tan sols la llegenda de cap pobla parla de fills de simi entre els humans. La separació biològica és absoluta, malgrat les analogies orgàniques que hom no pot negar.

— Aleshores... — És deure de la Medicina d'aprofitar les semblances dels antropoides amb els homes. Els coneixements que tenim de moltes malalties els devem a les inoculacions fetes a simis de diverses espècies, sobretot ximpanzés i orangutans. Esperem, doncs, que les cries que facin els simis de les «villes» del doctor Voronoff serviran, si reix la seva vida europea i semidomèstica, els interessos de la ciència mèdica. Dubto que aquests serveis siguin els que el fantasista savi ens ens explica. Crec lleit l'ús dels òrgans del simi, com els de qualsevol altre animal, en interès de la salut dels homes; tota valoració moral d'aquest ús dependrà dels propòsits que guini el mèdic i el suposat malalt.

— Ací, com en tantes altres coses, el pecat estarà en la intenció.

— Truquen a la porta. Un ajudant diu:

— Doctor Bellido: la preparació està a punt; i moltes.

— Anau, doctor, aneu a les vostres manipulacions.

— Amb això que acaba de dir-vos us sembla...?

— Sí, sí; molt arrodonit.

LLUIS BERTRAN I PUJAN

LA VEU DE LA RAMBLA LA LLUM, ENCARA

No crec ningú capaç de negar que el maquilatge de les Rambles va produir una quantitat de mals de cap incalculable.

Als ulls del barceloní tardarà temps a esborrar-se la visió de les carenes sorgides de les entranyes de la terra. Els tossals, els barrancs, les collades ja no hi són; però persisteixen en el nostre pensament com el rastre d'un pesombre.

Hi ha qui nega la pretrista existència de l'Altiball de l'interior, ciutat del món que no pot perdre semblant actitud és el barceloní. Nostaltres, en ple segle XX, i durant l'any 1927, hem vist repetit aquell fenomen geològic que sepulta la terra dels atlants a la pregonosa de les albuferes. Avui, serralades i pics alerosos de cap a cap de les Rambles, demà, si això és un dir naturalment, la superfície del nostre passeig màxim no tan llis com el palmell de la mà.

Però les conseqüències del cataclisme no han estat tan beneficioses com tots plegats havíem gosat creure. Qui més qui menys suposava que el darrer avarament de les Rambles, no es tornaria a repetir. Per desgràcia, aquesta encusada esperança no pot fer niu al nostre cor.

Aquesta impossibilitat recolta en molts tangibles. No em refereixo pas als còlts i còlts que han quedat en diferents indrets de les Rambles, sinó a la ingenuïtat de creure que algun dia o altre seran tapats. Allò que provocava una nova intervenció quirúrgica és la llum.

El bon company «Pol» dies enerra clamava per la desaparició de la fosca. Ell té raó: Barcelona necessita ésser dotada de la il·luminació que li pertoca.

De moment la Plaça de Catalunya ja no fa un mal pas. Però no en treurem res de lluir una anell d'or si portem el calcaï fet a trossos.

Per altra banda, i malgrat les suposades bones intencions, no tots els carrers i places tenen la mateixa sort.

Ací tenim les Rambles: conduccions noves, canvi de faros i total per què? Diríeu que la fosca és enganyada als arbres, a les parets i a l'asfalt.

Qui no suposava que les Rambles gaudirien d'una il·luminació semblant a la instal·lada al Passeig de Gràcia i el sector de la Gran Via definitiva i permanent?

No ha estat així! Les Rambles, ahir com avui són fosques. Ni després d'un trasllat enorme hem pogut sortir de la interinitat.

ROGER

IMPROMPTU «LA TRINXERA»

COMENÇO per declarar-me entusiasta d'aquest impermeable marcial. Em sembla molt bé i molt just que l'elegant d'avui recordi al món distret i frívol l'existència del *poilu* d'ahir i que la moda, gairebé sempre massa encarcerada i polida, dediqui un homenatge al desforçament i a suteria heroics.

Els nostres joves, a desgrat de llurs manifestacions virils, com són l'empaitar tramvies, saltar un fossat, una corda o altre entrebanc de les brigades d'En Miró i Trepai, es decantaven a certes pràctiques d'embelliment iníquies, pràctiques que a la llarga els haurien afeminat del tot. Aquell pintar-se les parpelles amb *rimmel*'s, aquell depilar-se les cèl·les i aquell manicurar-se, etcètera, no podien pas encaminar-los a res de bo.

La trinxera, tanmateix, fa presentar una absoluta incompatibilitat amb totes aquelles maniobres de tocador. La trinxera exigeix de l'home que la porta, que, almenys, no la deshonri com a símbol. Respecte a això, hem de declarar-nos altament satisfets dels nostres portadors de trinxeres. Pocs han deixat de comprendre el sentit estricte d'aquesta prenda i el tracte racional que calia donar-li. Els manifes, els que s'alaben de saber ferrar un ou o fer altres prodigis culinàries l'han refregada pels fogons i per l'aiguiera fins a donar-li la noble patina d'un davantal de cuinar.

Els que no han tingut ocasió d'exposar-la als esquitxos de greixum d'una paella o d'ennegrir-la remenant carbó i estris fumats, han cercat, per mitjans artificials, de donar-li un aspecte de cosa lubricada i arrugada per l'ús seguit, per un anar de quatre grapes dins de clavegueres i un jaure terra enllà de miserable sense alberg.

Alguns, en arribar a casa, es lleven la trinxera, en fan una mena de pilota i s'hi assenuen al damunt durant els àpats. Després, a la nit, completen aquest contraplansat fent-la servir d'estora i ficant-la tot seguit entre els matalassos i premant-la allí a cops de puny, de la mateixa guisa que a cops de baqueta els cacadors antics que usaven armes de pistó premien el paper dels *tacos* contra la pólvora de la recambra. Hi ha qui, encara, per més versemblança amb la realitat, arrabassa un botó i deixa que el ble de fil que el subjectava romanguí vistat sota el trauc inútil. També regiren la siviella del cinnyell, fent anar el de soia a sobre com si una pressa o una violència atziaga els hagués sobrevingut de poc.

Un d'aqueixos elegants que us aparegui en el vestibul d'un teatre o en altre lloc d'esbargiment, sempre resulta inesperat, sempre us ensurtia poc o molt, sempre us fa estremir com un missatger catastròfic. Si res més no, en les nits estrellades, en les quals heu sortit de casa refats, sense paraigües, ell us ensiborna la mentablement. Us sembla veure'l xop, reglamentat, amb la roba enganxada a l'esquena. La trinxera sols us produirà l'efecte d'estar seca quan en realitat és molla. Llavors té una lluentor vulgar d'impermeable eixut, que enamora.

Tants cops que jo m'he abstingut de mostrar el meu gec de batalla flairos de la boira dels rierals, de la reina dels pins, de les gotellades dels arboresos nevats, per no alarmar les gents civilitzades! El meu gec tenia almenys una autèntica bel·lica que no té la trinxera. Ara, després del primer astorament, en preguntar-vos d'on surt aquest home, de quins parages tempestejants i de quines gestes temeràries i atzaroses arriba, us responen vosaltres mateixos completament tranquils: «Surt d'un lloc confortable, amb estufa o calefacció central; probablement ve de sopar i si quelcom perilla ell no en sap res i si quelcom s'ensorra ell ho llegirà al diari demà al matí, mateix que nosaltres i els altres que gasten paraigües de pau de 15 a 20 pessetes.

Tot amb tot, la trinxera és fa estimar perquè contribueix amb la seva presència a fer-vos odiar la guerra. Dia per dia, hora per hora, en mig de les blauures, de l'enervament del ben-ésser que gaudim els pobles de moneda sanejada, una trinxera us remembra la tragèdia mundial. Llavors, si no per humanitat per estètica, us torneu un pacifista enragé. Ara només manca que les senyores adoptin ben aviat, per a correspondre a la trinxera, el vestit de Miss Elder sortint del bany atlàntic.

PRUDENCI BERTRANA

BREVIARI CRITIC

JOSEP M. GUILERA I ALBINYANA. EXCURSIONS PELS PIRENEUS I ELS ALPS. PROLEG D'EN F. MASPONS I ANGLASELL.

Un llibre d'excursionisme és aquest, que demostra el progrés en què es trobà entre nosaltres aquesta branca d'activitat que alguns esperits superficials jutjaven segurament com un esport de la més perfecta inutilitat. L'alpinisme podrà ésser efectivament inútil; però aquesta mateixa inutilitat la comparteix amb totes les manifestacions de l'art. Art d'una rara i extraordinària mena és aquest, que enamora als seus conreadors en enamorament de la muntanya capaç de fer-los afrontar els perills més grans i de fer-los sentir les fúries desfermades dels elements com si fossin les més tendres carícies. El llibre d'En Gileria ens fa veure que a Catalunya comença ja a esdevenir normal aquesta amor heroica dels enamorats de la gran muntanya, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·les que avui es publiquen. El dramatisme de les accidentades excursions que l'autor ens hi relata, alterna bellament amb els moments d'inspirat lirisme que li dicta l'emoció davant dels espectaculars meravellosos de la natura, que els arrossega a realitzar amb totes la necessària preparació tècnica les més arriscades gestes i a desafiar i vencer els obstacles amb què els cingles, la boira, la neu, el gel, el torb, les allaus, la tempesta, el fred i el vertigen guarden, com si fos dintre un formidable cinnyell de monstres vil·lants, l'inevitable ençà de les altures inhabitables. L'autor d'aquest llibre no és sols un alpinista de ferma vocació; és també un poeta que sent profundament aquest misteriós ençà de les solituds de l'alta muntanya i el sap expressar amb la més contagiosa emotivitat. Per això el seu llibre és estèticament més interessant que la majoria de les novel·

Notícies de l'Estranger

El Congrés del partit Socialista a París

DIVERSOS ACORDS

París, 27. — El Congrés del partit socialista ha escoltat aquest matí la lectura del programa financer del partit, el qual programa figurarà a la declaració del partit.

El programa exposa la necessitat de mobilitzar el deute alemany en concepte de reparacions, d'acord amb les potències interessades, mitjançant obligacions negociables. Rebutja el sistema d'acords particulars i isolats en matèria de deutes de guerra. Demana l'establiment legal de la moneda, l'establiment que presuposa l'establiment del deute flotant, un pressupost equilibrat i ampli i una balança comercial favorable.

El programa financer del partit, també demana una desgravació a favor de productors i consumidors, i la instauració d'una contribució personal global i racional, basada en una taxa progressiva sobre la fortuna, tenint en compte la situació real de les fortunes. El programa reclama la immediata nacionalització dels monopolis, entre els asseguradors, petrolis, sucres mines i adobs. — Fabra.

DISCUSSIO DEL PLA FINANCIER. — BANCOR PARA LA DEMOCRATIZACIO DE LA LIGA DE LES NACIONS

París, 27. — El Congrés socialista ha discutit aquest matí el programa del partit, llegint-se el projecte de pla financer redactat per la Comissió especial nomenada a l'efecte.

L'esmentat document exposa la necessitat de mobilitzar el crèdit d'Alemanya d'acord amb les potències interessades, per mitjà d'obligacions negociables.

Es rebutja el sistema d'obligacions particulars en el que coneixem a la qüestió dels deutes, així com els acords isolats.

Es demana l'establiment legal de la moneda, després de realitzada l'establiment del deute flotant.

També es demana l'establiment d'una contribució global exigible d'acord amb les tarifes progressives, sobre les fortunes considerades fins al dia en què aquesta contribució s'establirà i es demana la nacionalització immediata dels monopolis de fet, com l'exploitació dels petrolis de les mines dels sucres i altres.

El senyor Bancor parlant sobre l'ocupació de Renània, recorda la convenció establerta, subordinant l'evacuació a l'organització de la seguretat, mitjançant un control exercit per un comitè internacional a la zona desmilitaritzada.

Va combatre la revisió dels tractats, per considerar-la susceptible de destruir l'edifici adquirit a preu de milers de morts i dignes que és preferible que la Societat de Nacions es faci càrrec d'aquest problema.

Creu que la crisi de la Societat de Nacions no és d'aquest ordre, sinó que és el mateix dels governs que el componen.

Afegí que la democràcia de la Societat de Nacions tendeix únicament a democratitzar els governs representats en ella i afegí que quan els partits democràtics o manifestament obreristes ocupen el poder, la tasca de la Societat de Nacions resultarà més fàcil.

De triomfar — digué — en les eleccions que han de celebrar-se pròximament en els tres grans països d'Europa els esmentats elements, la Societat de Nacions estarà salvada.

Del contrari — terminà dient — no hauria cap pugué realitzar-se l'obra de pau confiada a l'esmentada. — Fabra.

El diputat comunista francesos processats

HAN DESAPAREGUT DE PARIS

París, 27. — Els diputats comunistes Cachin, Doriot, Marty i Duclos, que tenen pendents encara el compliment de les sentències imposades pel Tribunal, i els quals foren alliberats de la presó en rependre's les sessions del Parlament, han desaparegut de la capital, davant l'avis de que anaven a ésser traslladats novament a la Santé, durant les vacances parlamentàries que duraran fins el dia 10 de gener.

Un significat element comunista ha declarat que els quatre diputats estan complint, per ordre del partit, una missió que segurament els tindrà allunyats de París, fins una data posterior a la reobertura del Parlament. — Fabra.

El viatge de circumnavegació del «Berlin»

ELS NAVEGANTS ARRIBEN A CUXHAVEN

Berlin, 27. — Després d'haver portat a cap un viatge complet de circumnavegació al voltant del món a bord de la petita embarcació «Berlin», arribaren ahir a Cuxhaven, el capità Kirchels i els quatre companys de viatge. Els seus nombrosos admiradors els han tributat una entusiasta recepció. El viatge ha durat dos anys. — Fabra.

Temporals a l'Atlàntic

L'ESTAT DEL MAR ES IMPONENT. ELS VAPORS ANGELESOS SUSPENEN LA SORTIDA

Boulogne Sur Mer, 27. — Una violenta tempesta que s'està desencadenant sobre l'Atlàntic, dificulta extraordinàriament la navegació. Els vaixells que fan el servei amb Anglaterra, han suspès les sortides, degut a l'imponent estat del mar. — Fabra.

RESTEN INTERRUPTES LES COMUNICACIONS ENTRE ANGLATERRA I FRANÇA. — DESTROGES A LA LÍNEA CALAIS-BOULOGNE

Boulogne Sur Mer, 27. — El temporal que mença ahir, ha continuat sense interrupció durant tota la nit, i a la tarda d'avui.

Les comunicacions amb Anglaterra,

p. Boulogne i Calais, han quedat interrompudes.

Aquesta nit, el temporal ha arrencat nombrosos pals telefònics, i ha trencat els fils, al costat de la via fèrria Calais-Boulogne, i a conseqüència d'això, ha quedat interrompuda la circulació de trens.

El transbord dels viatgers es fa mitjançant automòbils.

Tot el Departament del Pas de Calais està cobert de neu, la qual cosa impedeix la circulació dels automòbils. — Fabra.

L'aniversari de la naixença de Cosima Wagner

COMPLEXIUS 90 ANYS

Berlin, 27. — La senyora Cosima Wagner, vídua del gran compositor Richard Wagner, ha celebrat avui el 90 aniversari del seu naixement. De totes parts d'Alemanya i de l'estranger, ha rebut innumerable telegrams de felicitació. — Fabra.

Els grans vols

El vol de Mistress Grayson

SENSE NOVES DEL «DAWN». — IMPRESSIONS PESSIMISTES

Halifax, 27. — Totes les estacions governamentals de T. S. F. esteses al llarg de les costes, anuncien que no s'ha rebut cap altra notícia del «Dawn», després del missatge captat diumenge a la nit per una de les estacions de la illa de Sable, anunciant que a bord esdevenia quelcom anormal, però sense precisar la classe d'avaria ni el lloc on eren en aquells moments. Amb aquestes dades, és per consegüent impossible determinar la situació dels avions, i per bé que es confia que s'hauran pogut refugiar en algun lloc de la costa, les impressions són pessimistes, existint poques esperances de trobar a Mistress Grayson i els seus tres companys. — Fabra.

VAIXELLS A LA RECERCA DEL «DAWN»

Washington, 27. — El Departament de Marina ha donat ordre perquè surtin dos contra-torpediners i el dirigible «Los Angeles», amb l'objecte d'explorar entre les costes del Canadà i de Terranova, per a veure si descobren el lloc del «Dawn» i els seus tripulants. — Fabra.

HOM DUBTA DE L'AUTENTICITAT DELS SENYALS RECOLLITS A L'ESTRE DE L'ILLA DE SABLE

Londres, 27. — Duen de Nova York d'origen anglès que en un missatge no oficial, procedent d'Ottawas, es dubta de l'autenticitat de les senyals que foren captades el diumenge i assat a la nit per l'estació de telegrafia sense fils de l'illa de Sable, procedents, segons es cregué en els primers moments, de l'avió «Dawn» i en les quals semblava anunciar-se que havia quedat en l'esmentat aparell que funcionava de manera defectuosa. — Fabra.

La neu a Londres

SUSPENSIÓ DEL SERVEI AERI AMB PARIS. — L'ESTAT DE L'AERODROM DE CROYDON

Londres, 27. — Continuant nevant intensament a tot el país.

A l'aerodrom de Croydon, la neu ha assolit una alçada de 30 centímetres, i s'ha suspès el servei aeri entre Londres i París.

Aiguallament han estat aviadades totes les estacions, de què l'aterratge a l'aerodrom de Croydon era sumament difícil, i que era preferible abstenir-se d'intentar-ho.

A conseqüència de les fortes nevades, les comunicacions telegràfiques es fan sumament difícils, puix són a milers els pals que han resultat troscats. — Fabra.

L'anarquisme a Nova York

POR DE QUE VOLIN EL PALAU DE JUSTICIA

Nova York, 27. — A conseqüència d'una lletra anònima rebuda per les autoritats d'aquesta capital amenaçant de voler el palau de Justícia, s'han pres rigoroses precaucions, perquè es creu que la lletra és un indici d'una agitació real en el camp anarquista.

ES APROVAT EL PROGRAMA FINANCIER DEL PARTIT

París, 27. — El Congrés socialista ha aprovat el programa financer del partit.

M. Vincent Auriant, ha criticat amb vehemència la política financera de la primera legislatura que seguí a la guerra, i pel que respecta la política de la segona legislatura, ha dit que el fracàs dels governs cartellistes fou degut al pànic salvament organitzat pels reaccionaris amb l'ajut de la Banca.

Terminà el seu discurs i va dir que el programa financer del partit socialista era l'únic que s'inspirava en el bé general del país. — Fabra.

La neu i l'aviació

DIFICULTATS EN AERODROMS DE DIFERENTS PAÏSOS

Le Bourget, 27. — La navegació aèria comercial ha quedat interrompuda en alguns llocs, especialment en les del Nord, degut al mal temps regnant.

Tot i els esforços realitzats, no ha estat possible efectuar cap enllaç entre París i Londres.

Segons les notícies que es reben, tots els aerodroms del Sud d'Anglaterra, són coberts per complet de neu.

Especialment l'aerodrom de Groydon està impossible per als aterratges, per la gruixuda que ha assolit la neu que cobreix el camp.

A Ostende, la neu té un gruix que varia entre trenta i vintanta centímetres, per la qual cosa els aterratges són molt perillosos.

A l'aerodrom de Saint Ingelvert, si-

tuat prop de Calais, també hi ha neu en abundància.

S'han llançat avisos urgents dirigits als altres aerodroms, assenyalant aquesta perillosa situació. — Fabra.

Els temporals a Anglaterra

ELS DANYS PER LES INUNDACIONS

Burnly, 27. — Continua el mal temps, especialment a tot el nord d'Anglaterra, on els danys materials a conseqüència de les inundacions s'estimen en 70.000 lliures esterlines. — Fabra.

El viatge dels reis de l'Afganistan

ARRIBEN A EL CAIRO

El Cairo, 27. — Han arribat els reis de l'Afganistan. — Fabra.

Embarcament a Rabat

LA GOLETA ESPANYOLA «SAN FRANCISCO» I LA TRIPULACIO SALVADA

Rabat, 27. — En intentar entrar en aquest port, ha embarcat a la platja de Salé la goleta espanyola «San Francisco».

Tota la tripulació ha aconseguit salvar-se, però els treballs que s'han practicat per a posar a flor l'esmentada goleta han fracassat fins ara. — Fabra.

NOVES CONSTRUCCIONS NAVALS

Roma, 27. — Comunicuen de Trieste a la «Tribuna» que ha estat botat a l'aigua el submergible «Marco Antonio Colonna», i que es va a començar immediatament la construcció de dos submarins. — Fabra.

Encara els comitatgis

INTENTAVEN ATÈMPAR CONTRA UN EXPRES. SONS DISPERSATS PER UNA PATRULLA

Belgrad, 27. — Una partida de comitatgis que preparava un atemptat contra un tren expés, intentà agredir un guardavies, en les proximitats de Romanovatz, però fou dispersada per una patrulla que acudí en auxili de l'esmentat guardavies. — Fabra.

El terrorisme a Buenos Aires

70 DETENCIONS

París, 27. — Telegrafien de Buenos Aires a Le Matin que la policia ha practicat 70 detencions de sospitosos de complicació en els atemptats terroristes comesos dissabte passat. — Fabra.

Els temporals de Iugoeslàvia

INQUIETUD PER LA CRESCUDA DEL DAVE

Belgrad, 27. — La crescuda del riu Save adquireix caràcters molt inquietants.

En les darreres 24 hores, l'aigua ha arribat a més de 54 centímetres sobre el nivell ordinari, i a la capital, i es tem amb fonament que aquesta ràpida crescuda augmentarà. — Fabra.

Entre Iugoeslàvia i Alemanya

ENTRA EN VIGOR EL TRACTAT DE COMERCIO

Belgrad, 27. — Ha entrat en vigor el tractat de comerç amb Alemanya. — Fabra.

L'herència de Ferran de Romania

PUJA A MÉS DE 387 MILIONS DE LEIS. — EL REPARTIMENT ENTRE ELS CINQ HEREDERS

Bucarest, 27. — Els periòdics diuen que el tribunal que entén en l'assumpte, ha procedit al repartiment de l'herència del rei Ferran.

Aquesta herència ha estat repartida entre cinc hereders. La principessa Alicia, ultra la part aliquid que li corresponia, ha rebut cinc milions més de leis, en virtut d'un acord pres per tots els co-hereders, amb l'objecte de compensar-la dels presents rebuts pels altres fills del rei Ferran.

El rei Miquel rebrà, demés, de la seva part, el castell de Pelesh, de Sibúia i alguns immobles situats a Bucarest.

L'herència puja, en total, a leis 387.476.714. — Fabra.

Gran Bretanya

UN INCENDI DESTREUEIX L'ABADIA DE SAINT MATHIEU

Londres, 27. — Els diaris donen compte d'un violent incendi ha destruït totalment l'antiga abadia de Saint Mathieu, d'un gran valor històric. — Fabra.

Turquia

TOPADA DE VAIXELLS AL MAR DE MARMARA. — VINT MORTS

Angora, 27. — Al mar de Marmara, toparen els vapors turcs «Marmara» i «Seydinde». Aquest últim s'enfonsà ràpidament, i s'enfonsaren 26 dels tripulants.

El «Marmara», malgrat les importants avaries sofertes, pogué arribar a Constantinoble per sos propis mitjans. — Fabra.

LES VICTIMES SON 40

Constantinoble, 27. — Segons les últimes notícies que es tenen respecte a la topada dels vapors turcs «Seydinde» i «Marmara», ocorreguda, rom se sap, al mar de Marmara, el nombre de víctimes s'eleva a quaranta.

El vapor «Seydinde» portava a bord 130 passatgers, i s'enfonsà en pocs minuts. — Fabra.

Romania

TITULESCO A SAN REMO

San Remo, 27. — Ha arribat el ministre de Negocis Estrangers de Romania, senyor Titulesco. — Fabra.

Austria

UN INFANT QUI TE LA PELL TRANSPARENT

Vienna, 27. — A Vaden, població propera a aquesta capital, una dona dona a llum un noi que té la pell transparent. El noi ha estat visitat per nombrosos mèdics. El cas sembla que no té precedents coneguts. — Fabra.

Pèrsia

MORT DE MASERAT MOK

Teheran, 27. — Ha mort Maserat Mok, qui fou regent de la corona de Pèrsia, de 1909 a 1914. — Fabra.

Japó

INAUGURACIO DEL PARLAMENT

Tòquio, 27. — L'emperador ha inaugurat el Parlament amb la solennitat habitual. — Fabra.

Estats Units

MORGAN, PRESIDENT DE LA STEEL

Nova York, 27. — E lsenyor J. Pierpont Morgan ha estat elegit president de la United States Steel Corporation, en substitució del jutge senyor Gary, recentment mort. — Fabra.

Canada

CONSTRUCCIO DE DOS NOUS DESTROIERES

Ottawa, 27. — Als cicles polítics ben informats, s'assegura que el Govern federal té el projecte de demanar al Parlament en la pròxima sessió, l'autorització necessària per a construir dos destroiers moderns.

Els nous vaixells, segons el projecte començat, haurien d'estar completament terminats en el termini de tres anys. — Fabra.

India

EL VIRREI MILLORA

Nova Delhi, 27. — Segons el títol facilitat pels mitjans que assisteixen el Virrei, que com se sap té una mala salut, continua millorant.

Els esmentats mitjans li han recomanat que, anant-se'n a l'estranger, eviti possibles recaigudes. — Fabra.

Notes personals

Ahir, en l'express de la nit, sortí cap a Madrid el senyor Lluís Figueres Dotí.

Cinemes

NOTICIARI

Informació extreta de «Ben-Hur».

El circ d'Antioquia es construí a Culver City i requeri quatre mesos de treball a 800 homes. Les carreres de quadrigues foren preses per quaranta dos aparells, els quals estaven disposats en totes les posicions imaginables a fi de detallar les peripecies de la lluita.

En aquestes escenes del circ figuren cinc mil persones i deu manants amb circulació automàtica. Assistit a l'espectacle tota la colònia cinematogràfica d'Hollywood i es produïren alguns incidents. La caiguda d'una quadriga damunt la qual altres cinc es precipiten i formen un munt inofensiu amb llurs vint cavalls, fou purament fortuïta.

En quant a l'encontre de les quadrigues de Messala i de Ben-Hur, no fou figurat. Aquesta escena havia d'ésser presa en plena velocitat i gràcies al perfecte domini que de llurs cavalls havien adquirit Navarro i Bushman, no sofríren els protagonistes cap dany.

En total, el preu de cost de «Ben-Hur», segons la informació que ens dona la casa editora, s'eleva en tres milions de dòlars, i la seva realització ha adquirit divuit mesos de retard de visites a Itàlia i a Hollywood.

S'impressionaren 600.000 metres de pel·lícula negativa. El «film» definitiu amida 33.500 metres. Dels 33.000 metres que es prengueren de l'escena de Yoppa sols se n'han utilitzat 300. En aquesta escena figuren 3.500 persones. I dels 46.000 metres dels quadrigues de les galeres en foren realitzats en la pel·lícula només 5000.

Això ens donat una idea del treball de selecció que representa la pel·lícula. Tot el que en ella subsisteix és un treball perfecte d'harmonia, d'interès i d'imatges. Els operadors foren: René Guissart, Percy Hilburn, Karl Strauss, John Boyd i Clyde Vynna. Les carreres magnífiques de les escenes de la mar de l'Estrella i de la Vall dels Llebreros són degudes al pintor Ferdinand P. Earle. «Ben-Hur» s'hi presentat a tots els grans cinemes del món; però especialment al teatre Embassy, de Nova York, produí un ingrés diari de 9.000 dòlars.

Un canvi definitiu en el pla que governa les pel·lícules de Colleen Moore ha estat anunciat avui pels estudis de la First National en el programa 1927-28 d'aquesta estrella. El canvi principal del pla dels anys anteriors serà la producció de tres pel·lícules en lloc de quatre.

«Lilac Time», producció George Fitzmaurice, és la primera en la llista. Aquest romanç de la guerra interpretat per Jane Cowl en l'escena serà seguit per «Baby Face» adaptació de l'obra escènica «Synthetic Girl» per Frederic i Fanny Hatton que es presenta actualment a Nova York.

Darreres informacions

Gran Teatre del Liceu

COMIAT DE CHALLAPINE

Feodor Chaliapine, el gran artista que els aficionats barcelonins han pogut admirar i aplaudir aquest dies, s'acomia d'anit passada del públic del nostre Gran Teatre, amb una pera certament envellida: «Mistótle». Palesa, una vegada més que és un gran actor, un gran cantant, un gran artista. El públic l'ha celebrat fou com sempre ben sensible a la bellesa expressiva, elegant, dels gestos d'aquest home de teatre, que es diu Chaliapine i li ofrenà inlassables i xarrosos aplaudiments. L'acomia dament del gran artista, fou, doncs, coral, Chaliapine hagué de sortir forces vegades un cop terminada la representació. Delicadament, compartí les ovacions que el públic, egregat, li prodigava amb els seus col·laboradors: senyora Dalla-Rizza, i senyor Fleta.

L'acomia dament de Chaliapine fou, repetim-ho, ben coral. Caldria que torni ben sovint per tal d'ensenyar als nostres cantaires de «viure» els personatges...

L'innocentada a Novetats

A causa d'haver de debutar demà la senyora Pierat, es va fer la vetlla d'innocents al Novetats, ahir, a la nit. Com ja no caldrà dir, l'encarregat de penjar la llum al públic fou el senyor Montero, el qual estrenà la gruixuda farsa en dos actes, «L'elgant» i «Taran de los monos». Una vegada més el director de la companyia catalana le Novetats ha demostrat que sap de què se les heu i amb qui se les heu.

No és estrany, doncs, que desvetllés la fàcil hilaritat de la no molt nombrosa concurrència que assistí a la vetlla.

Per fi de festa es presentà la paròdia d'agrupació coral titulada «Escòcia cantant de Laponia». El mòdul «Escòcia», que obtingué un èxit relatiu. Com ja indica el títol es tracta de cantar uns cançons grogues i arrodonar la innocentada.

El senyor Montero va ésser arribant el cridat al procedent. Amb el començament dels aplaudiments els interès, entre els quals el senyor Gimbert continuà a fer gràcia a l'humorada que no n'era pas massa.

En passar pel carrer d'Aragó Ferran Triana, de 14 anys, ventà una bufanda a un company seu anomenat Andreu Aranda i Ortiz, de 13, i li causà ferides contuses al llavi de baix.

El pacient va rebre assistència al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Atropell d'auto

A l'encreuament del carrer de Casp amb el Passeig de Gràcia, l'automòbil núm. 17.959 B., que va fer-se escapol, atropellà a Joan Albaladeu i Martínez, de 26 anys.

El minyo atropellat fou auxiliat a la casa de Socors del carrer de Salmerón, on li aplicaren compresses i erosions a la cama esquerra.

ALACANT

Supressió de la línia aèria Alacant-Oran

Alacant, 27. — Des de primer d'any quedà suprimida el servei d'hidrores entre Alacant i Oran, i desapareixerà la base naval de la línia Llatino-americana els coberts i hangars.

